

I

(Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės)

REKOMENDACIJOS

EUROPOS SISTEMINĖS RIZIKOS VALDYBA

EUROPOS SISTEMINĖS RIZIKOS VALDYBOS REKOMENDACIJA

2020 m. gegužės 25 d.

dėl likvidumo rizikos, kylančios dėl reikalavimų įnešti garantines įmokas

(ESRV/2020/6)

(2020/C 238/01)

EUROPOS SISTEMINĖS RIZIKOS VALDYBOS BENDROJI VALDYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1092/2010 dėl Europos Sąjungos finansų sistemos makrolygio rizikos ribojimo priežiūros ir Europos sisteminės rizikos valdybos įsteigimo ⁽¹⁾, ypač į jo 3 straipsnio 2 dalies b, d ir f punktus ir 16–18 straipsnius,

atsižvelgdama į 2011 m. sausio 20 d. Europos sisteminės rizikos valdybos sprendimą ESRV/2011/1, kuriuo patvirtinamos Europos sisteminės rizikos valdybos darbo tvarkos taisyklės ⁽²⁾, ypač į jo 15 straipsnio 3 dalies e punktą ir 18–20 straipsnius,

kadangi:

- (1) pagrindinės sandorio šalies atliekama tarpuskaity ir garantinių įmokų pakeitimai sandorių, kurių tarpuskaity šalis neatlieka, atveju labai prisidėjo prie finansinio stabilumo, ypač kiek tai susiję su sandorio šalies rizikos valdymu. Didesnė išvestinių finansinių priemonių pagrindinės sandorio šalies atliekama tarpuskaity ir išvestinių finansinių priemonių, kurių tarpuskaity pagrindinė sandorio šalis neatlieka, pozicijų užtikrinimas smarkiai padidino išvestinių finansinių priemonių rinkos atsparumą nuo 2008 m. finansų krizės. Šios reformos, kurioms vadovavo Finansinio stabilumo taryba, remdamasi G20 lygmeniu pasiektais susitarimais, padėjo užtikrinti, kad dėl dabartinių nepalankiausių rinkos sąlygų nekiltų visuotinio susirūpinimo dėl sandorio šalies kredito rizikos. Pagrindinės sandorio šalies atliekama tarpuskaity taip pat padidina užskaitos galimybes, taip sudarant sąlygas sutaupyti likvidumą, įskaitant dėl kintamosios garantinės įmokos mokėjimų, mechaniškai atspindinčių rinkos kainų pokyčius;
- (2) rinkos sukrėtimai, kaip antai smarkus turto kainų kritimas ir itin didelis rinkos kintamumas lemia kintamosios garantinės įmokos padidėjimą ir taip pat gali lemti reikšmingus pradinės garantinės įmokos reikalavimus grynųjų pinigų ekvivalentų (angl. *cash securities*), prekių ar išvestinių finansinių priemonių atveju. Garantinės įmokos atlieka esminį vaidmenį pagrindinėms sandorio šalims valdant sandorio šalies kredito riziką ir yra rizikos valdymo sudedamoji dalis bei padeda užtikrinti sisteminį atsparumą;
- (3) tokios rinkos sąlygos gali turėti reikšmingo poveikio rinkos dalyvių likvidumo valdymui, jų finansavimo poreikiui, ir netgi jų mokumui, jei likvidumo problemos lemtų sisteminį skubų turto pardavimą;
- (4) galiausiai išoriniai veiksniai, susiję su reikšmingais rinkos pokyčiais ir atitinkamais reikalavimais įnešti garantines įmokas, gali sukelti riziką finansinės sistemos stabilumui;

⁽¹⁾ OL L 331, 2010 12 15, p. 1.

⁽²⁾ OL C 58, 2011 2 24, p. 4.

- (5) dėl COVID-19 pandemijos protrūkio ir pastaruoju metu ryškiai padidėjusio naftos kainų kintamumo, be kita ko, smarkiai padaugėjo reikalavimų įnešti garantines įmokas rinkose, kuriose tarpuskaitą atlieka pagrindinė sandorio šalis, ir rinkose, kuriose tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka. Nuo 2020 m. vasario mėn. vidurio pradinės garantinės įmokos padidėjo – šis padidėjimas buvo didesnis biržinių išvestinių finansinių priemonių atveju, lyginant su ne biržos išvestinėmis finansinėmis priemonėmis – išaugus sandorių apimtims, ir tai yra garantinių įmokų modelio atsakas į galimus didesnius nuostolius ateityje dėl padidėjusio rinkos kintamumo. Be to, pagrindinės sandorio šalys pareikalavo įnešti ir surinko dideles vienos dienos kintamosios garantinės įmokos sumas, padengiančias rinkos pokyčius, atitinkamas sumas dažnai išmokant tik kitą rytą, taip sukuriant situaciją, kai likvidumas laikinai laikomas pagrindinių sandorio šalių sąskaitose. Kovo mėnesį buvo užregistruotas reikšmingas dienos kintamosios garantinės įmokos už dvišalius portfelius padidėjimas;
- (6) nemažai daliai tarpuskaitos narių pradinės garantinės įmokos žymiai padidėjo, o kai kurie tarpuskaitos nariai patyrė padidėjusius likvidumo suvaržymus. Tačiau jokiame iš Sąjungoje įsteigtų pagrindinių sandorių šalių nebuvo užfiksuotas įsipareigojimų neįvykdymas. Reikalavimai įnešti garantines įmokas galėjo turėti reikšmingos įtakos subjektams, kurie nėra bankai, vykdančiant klientų tarpuskaitą ar sandorių, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka, atveju, dėl likvidumo suvaržymų. Žvelgiant į ateitį, rinkos dalyvių gebėjimas padengti reikalavimus įnešti garantines įmokas priklausys nuo būsimo kintamumo lygio ir nuo to, ar jų likvidumo valdymas išliks atsparus;
- (7) apskritai pagrindinių sandorių šalių ir tarpuskaitos narių koncentracija ir pagrindinių sandorio šalių tarpusavio sąsajos dėl bendrų tarpuskaitos narių, likvidumo teikėjų, saugotojų ar investicinių sandorio šalių taip pat gali padidinti likvidumo rizikos išplitimą;
- (8) pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 648/2012 ⁽³⁾ nustatyti antiprocikliškumo techniniai standartai ir gairės (garantinių įmokų antiprocikliškumo priemonės) yra skirti pagrindinių sandorio šalių garantinių įmokų procikliškumo rizikai apriboti. Komisijos deleguotajame reglamente (ES) Nr. 153/2013 ⁽⁴⁾ numatytos garantinių įmokų ir įkaito procikliškumo specifikacijos, kurių nacionalinės kompetentingos institucijos turi laikytis. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2019/834 (ERIR Refit) ⁽⁵⁾ nustatyti ERIR daliniai pakeitimai sustiprina garantinių įmokų nustatymo skaidrumą tarp pagrindinių sandorio šalių ir tarpuskaitos narių, tačiau toks pats skaidrumo lygis nėra užtikrinamas tarpuskaitos narių ir jų klientų santykiuose;
- (9) Europos sisteminės rizikos valdyba (ESRV) yra atsakinga už Sąjungos finansų sistemos makroprudencinę priežiūrą. Vykdydama savo įgaliojimus, ESRV turėtų prisidėti prie sisteminės rizikos, kylančios finansiniam stabilumui, įskaitant su likvidumu susijusią riziką, prevencijos ir mažinimo. Vykdydama savo uždavinį, ESRV įvertina riziką finansų sistemai, galinčią kilti dėl didelių reikalavimų įnešti garantines įmokas, ir siūlo, kaip ši rizika galėtų būti sumažinta;
- (10) ESRV pripažįsta, kad daugiašalę užskaitą atliekant pagrindinėms sandorio šalims, sutaupytas likvidumas yra naudingas visai finansų sistemai. ESRV taip pat palankiai vertina pagrindinės sandorio šalies atliekamos tarpuskaitos sisteminę naudą, nes tai yra esminė priemonė finansiniam stabilumui sustiprinti, užtikrinant ir plėtojant patikimo rizikos valdymo praktiką, kiek tai susiję su kredito ir likvidumo rizika;
- (11) ESRV taip pat pripažįsta, kad su garantinėmis įmokomis susiję politikos veiksmai turi nepažeisti apsaugos nuo sandorio šalies kredito rizikos. Sandorio šalys, įskaitant pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos narius ir jų klientus, turėtų užtikrinti, kad jie turi pakankamą likvidumą, kad galėtų laiku įvykdyti reikalavimus įnešti garantines įmokas. Tačiau iš finansinio stabilumo perspektyvos taip pat naudinga užtikrinti, kad pagrindinių sandorio šalių sprendimai dėl rizikos valdymo nesukurtų nereikalingos naftos tarpuskaitos nariams, tarpuskaitos narių klientams ir kitoms sandorio šalims dėl pernelyg ryškių procikliškų savybių, taip netyčia sukuriant likvidumo suvaržymus, galinčius virsti mokumo problemomis. ESRV tikisi, kad atsakydamos į šias rekomendacijas, pagrindinės sandorio šalys užtikrins tinkamą rizikos valdymą ir atsparumą ir toliau saugos rinkos dalyvius nuo nuostolių, kylančių dėl įsipareigojimo neįvykdymo;

⁽³⁾ 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL L 201, 2012 7 27, p. 1).

⁽⁴⁾ 2012 m. gruodžio 19 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 153/2013, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 papildomas nuostatomis dėl pagrindinių sandorio šalių kolegijų techninių reguliavimo standartų (OL L 52, 2013 9 13, p. 19).

⁽⁵⁾ 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/834, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 nuostatos, susijusios su tarpuskaitos prievole, tarpuskaitos prievolės taikymo sustabdymu, duomenų teikimo reikalavimais, ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka, rizikos mažinimo būdais, sandorių duomenų saugyklų registracija ir priežiūra bei reikalavimais sandorių duomenų saugykloms (OL L 141, 2019 5 28, p. 42).

- (12) rekomendacijomis A ir D siekiama užtikrinti, kad staigius ir reikšmingus (taigi procikliškus) pokyčius ir staigaus kritimo poveikį, susijusius su pradinėmis garantinėmis įmokomis (įskaitant papildomas garantines įmokas), ir įkaitu, apribotų: i) pagrindinės sandorių šalys savo tarpuskaitos narių atžvilgiu; ii) tarpuskaitos nariai jų klientų atžvilgiu; ir iii) dvišalėje aplinkoje, kai jie kyla dėl mechaniško rėmimosi kredito reitingais ir galimai dėl procikliško vidaus kreditingumo vertinimo balais metodologijų. Likvidumo planavimas turėtų būti kiek įmanoma nuspėjamas ir valdomas, ribojant netikėtus ir reikšmingus reikalavimus įnešti garantines įmokas. Pasikeitus garantinių įmokų ir įvertinimų mažesne nei rinkos verte protokolams ir nustačius protingus ir įmanomus įvykdyti išpėjimo laikotarpius, būtų galima užtikrinti, kad rinkos dalyviai tvarkingai prie to prisitaikytų;
- (13) B rekomendacija siekiama užtikrinti, kad pagrindinės sandorio šalys savo likvidumo testavimo nepalankiausiomis sąlygomis metu visapusiškai apimtų bet kokius įvykius, dėl kurių jos galėtų patirti likvidumo trūkumą, taip skatinant jas pagerinti tai, kaip valdomas jų pasiklivimas likvidumo paslaugos teikėjais. Tai padidins bendrą rinkos atsparumą, atsižvelgiant į tai, kad tarp pagrindinių sandorio šalių ir jų likvidumo paslaugos teikėjų yra didelė koncentracija ir tarpusavio sąsajos, ir kad atsargus likvidumo valdymas individualios pagrindinės sandorio šalies lygmeniu šiuo požiūriu sustiprintų rizikos valdymą sisteminiu ir makroprudenciniu požiūriu;
- (14) C rekomendacija siekiama užtikrinti, kad pagrindinės sandorio šalys, išlaikydamos savo finansinį atsparumą, apribotų per dieną surinktų kintamųjų garantinių įmokų mokėjimo asimetriją ir kad kurdamos garantinių įmokų sistemas ir grafikus būtų nuspėjamos, kad tarpuskaitos nariai išvengtų pernelyg didelių likvidumo suvaržymų, galinčių lemti išpareigojimų neįvykdymo įvykius;
- (15) ši rekomendacija nedaro poveikio Sąjungos centrinių bankų įgaliojimams pinigų politikos srityje;
- (16) ESRV rekomendacijos skelbiamos po to, kai adresatams buvo pranešta apie ketinimą paskelbti ir po to, kai Bendroji valdyba praneša Europos Sąjungos Tarybai apie ketinimą tai padaryti ir suteikia Tarybai galimybę reaguoti,

PRIĖMĖ ŠIĄ REKOMENDACIJĄ:

1 SKIRSNIS

REKOMENDACIJOS

A rekomendacija. Staigaus kritimo poveikio apribojimas įkaito paklausos atveju

1. Rekomenduojama, kad kompetentingos institucijos siektų užtikrinti, jog pagrindinės sandorio šalys analizuotų, kaip staigaus sukretimo metu veikia jų politikos, reikalaujamos pagal Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 153/2013 28 straipsnį, ir pateiktų savo išvadą savo kompetentingai institucijai.
2. Rekomenduojama, kad, atsižvelgdamos į pagal A rekomendacijos 1 dalį atliktos analizės išvadą, kompetentingos institucijos siektų užtikrinti, kad, kiek tai leidžiama pagal teisę ir kiek tai yra suderinama su pagrindinės sandorio šalies finansiniu atsparumu:
 - i) pagrindinių sandorio šalių modeliai ir parametrai, naudojami garantinės įmokos reikalavimams nustatyti, ir pagrindinių sandorio šalių politikos ir procedūros, skirtos įkaitui priimti ir vertinti ir nustatyti apdairius įvertinimus mažesne nei rinkos verte, be reikalo ir pernelyg smarkiai nelemtų staigių ir reikšmingų pokyčių, sukeliančių staigaus kritimo poveikį pradinėms įmokoms, įskaitant papildomų garantinių įmokų atžvilgiu, taip pat įkaito atžvilgiu. Pagrindinės sandorio šalys jų modelių, parametrų, politikos ir procedūrų atžvilgiu turėtų užtikrinti, kad:
 - a) vidaus kreditingumo vertinimo balais modeliuose būtų naudojama išsami skalė ir kad būtų laikomasi progresyvaus metodo, įgyvendinant garantinės įmokos reikalavimų pakeitimus, įskaitant papildomas įmokas, ir susitarimus dėl įkaito, ir nepagrįstai nedelsiant šie reitingų sumažinimai būtų atspindėti jų bendroje rizikos valdymo praktikoje;
 - b) jie pagrįsti visaapimančiu požiūriu dėl procikliškų savybių apribojimo pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 41 straipsnyje įtvirtintus reguliavimo reikalavimus dėl procikliškumo, ypač kredito reitingų sumažinimo atveju;
 - ii) nepažeidžiant Reglamento (ES) Nr. 648/2012 49 straipsnio, pagrindinės sandorio šalys informuoja savo kompetentingas institucijas, o kompetentingos institucijos informuoja kolegijos, įsteigtos pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 18 straipsnį, narius, kai jos:
 - a) sumažina tinkamo įkaito apimtį;

- b) iš esmės modifikuoja įkaito įvertinimą mažesne nei rinkos verte;
- c) iš esmės sumažina koncentracijos ribas, taikomas pagal Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 153/2013 42 straipsnį.

Tiek, kiek tai netrukdo laiku įgyvendinti rizikos valdymo sprendimus, ši informacija turėtų būti pateikta, likus pakankamai laiko iki įgyvendinimo.

3. Rekomenduojama, kad, kiek tai leidžiama pagal teisę, tarpuskaitos narių atitinkamos kompetentingos institucijos, kartu su tarpuskaitos nariais, vykdomos priežiūros rėmuose užtikrintų, kad tarpuskaitos nariams taikant jų rizikos valdymo procedūras, kai teikiamos tarpuskaitos paslaugos jų klientams, nesukeltų staigių ir reikšmingų pokyčių ir staigaus kritimo poveikio reikalavimų įnešti garantines įmokas atveju ir jų surinkimo atveju, išskyrus atvejus, kai šie staigūs ir reikšmingi pokyčiai ir staigaus kritimo poveikis yra neišvengiamas rinkos įvykių rezultatas, ir nelemtų įkaito praktikos tais atvejais, kai sumažinami kredito reitingai, ir iš esmės neapribotų tarpuskaitos narių taikomos rizikos valdymo praktikos patikimumo ar nedarytų įtakos jų atsparumui.
4. Rekomenduojama, kad, kiek tai leidžiama pagal teisę, finansų sandorio šalių ir ne finansų sandorio šalių, sudarančių ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka, ir vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorius, atitinkamos kompetentingos institucijos siektų užtikrinti, kad kredito reitingų sumažinimo atveju jų rizikos valdymo procedūros nesukeltų staigių ir reikšmingų pokyčių ir staigaus kritimo poveikio reikalavimų įnešti garantines įmokas atveju ir jų surinkimo atveju ir įkaito praktikoje. Tai galėtų būti pasiekta, pavyzdžiui, skatinant, kad sandorio šalys:
 - i) įgyvendindamos kredito reitingų sumažinimą, savo bendroje rizikos valdymo praktikoje naudotų progresyvią ir išsamią seką;
 - ii) laikytųsi visaapimančio požiūrio ribodamos procikliškas savybes pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 11 straipsnyje įtvirtintus reguliavimo reikalavimus, ypač reitingų sumažinimo atžvilgiu.

B rekomendacija – Nepalankiausių sąlygų scenarijus būsimiems likvidumo poreikiams įvertinti

1. Rekomenduojama, kad Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija (ESMA) peržiūrėtų techninių standartų projektą⁽⁶⁾, parengtą pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 44 straipsnio 2 dalį, ir ypač šio techninių standartų projekto 32 straipsnio 4 dalį, kad būtų ištrauktos nuostatos, pagal kurias pagrindinės sandorio šalys į savo nepalankiausių sąlygų scenarijų pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 44 straipsnį įtrauktų bet kurių dviejų subjektų, teikiančių paslaugas pagrindinei sandorio šaliai ir kurių įsipareigojimų neįvykdymas gali turėti esminio poveikio pagrindinės sandorio šalies likvidumo pozicijai, įsipareigojimų neįvykdymą.
2. Kol ESMA imsis veiksmų laikytis B rekomendacijos 1 dalies ir iki kol bus priimti galimi atitinkami Sąjungos teisės aktai, rekomenduojama, kad kompetentingos institucijos, tiek, kiek tai leidžiama pagal teisę, siektų užtikrinti, kad nepalankiausių sąlygų scenarijus pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 44 straipsnį apimtų bet kurių dviejų subjektų, teikiančių paslaugas pagrindinei sandorio šaliai ir kurių įsipareigojimų neįvykdymas gali turėti esminio poveikio pagrindinės sandorio šalies likvidumo pozicijai, įsipareigojimų neįvykdymą; tokie subjektai galėtų apimti likvidumo paslaugų teikėjus, atsiskaitymo paslaugų teikėjus ar bet kuriuos kitus paslaugų teikėjus, kurių įsipareigojimų neįvykdymas gali turėti poveikio pagrindinės sandorio šalies likvidumo pozicijai.
3. Rekomenduojama, kad kompetentingos institucijos, tiek, kiek tai leidžiama pagal teisę, siektų užtikrinti, kad pagrindinių sandorio šalių veiksmai, kuriais siekiama spręsti lėšų likvidumo poreikiui padengti trūkumo klausimą, kai šis poreikis nustatomas taikant papildomus nepalankiausių sąlygų scenarijus, nurodytus B rekomendacijos 2 dalyje arba B rekomendacijos 1 dalyje, kai Sąjungos teisės aktai yra įsigalioję, nesukuria papildomos naštos tarpuskaitos nariams, kai šie veiksmai taikomi rinkos sukretimo laikotarpiu. Šiuo tikslu kompetentingos institucijos turėtų užtikrinti, kad pagrindinės sandorio šalys ieškotų papildomo likvidumo iš alternatyvių rinkos šaltinių.
4. Rekomenduojama, kad tiek, kiek leidžiama pagal teisę, ESMA, bendradarbiaudama su kompetentingomis institucijomis, kartu su pagrindinėmis sandorio šalimis, ir, kiek tai įmanoma, su trečiųjų šalių atitinkamomis institucijomis, atliktų suderintą likvidumo testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, kurio metu taip pat būtų atsižvelgiama į bet kurių dviejų subjektų įsipareigojimų neįvykdymą, kaip nurodyta B rekomendacijos 1 dalyje ir B rekomendacijos 2 dalyje.

⁽⁶⁾ Techninių standartų pagal 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų projektas (ESMA/2012/600).

C rekomendacija. Su garantinių įmokų surinkimu susijusio likvidumo suvaržymo ribojimas

1. Rekomenduojama, kad kompetentingos institucijos siektų užtikrinti, kad, kiek tai leidžiama pagal teisę ir kiek tai suderinama su pagrindinių sandorio šalių tinkama rizikos valdymo praktika ir finansiniu atsparumu, tais atvejais, kai pagrindinės sandorio šalys pateikia reikalavimus įnešti garantines įmokas ir surenka garantines įmokas, skirtas jų kredito pozicijoms apriboti, jos stengtųsi nesukurti nereikalingų likvidumo suvaržymų tarpuskaitos nariams, įskaitant užtikrinamos, kad:
 - i) garantinių įmokų, kurias reikalaujama įnešti ir kurios surenkamos kasdien atveju, ir kiek tai veiklos ir teisiniu požiūriu yra įmanoma, pagrindinės sandorio šalys atskirai nurodytų:
 - a) garantinę įmoką galimai rizikai padengti, įskaitant riziką, kylančią iš pozicijų, kurios buvo sudarytos ir kurių novacija buvo atlikta tą dieną;
 - b) garantinę įmoką realiai rizikai, kylančiai dėl rinkos pokyčių tą dieną, padengti, kurią pagrindinė sandorio šalis turėtų surinkti ir išmokėti tą pačią dieną;
 - ii) tais atvejais, kai tarpuskaitos narys pateikė pakankamą pradinės garantinės įmokos įkaitą, viršijantį įkaitą, kurio reikia padengti rizikai, kylančiai dėl pozicijų, įregistruotų sąskaitoje, įskaitant pozicijas, kurių novacija buvo atlikta tą dieną ir bet kokią padidėjusią poziciją, patirtą tą dieną, pagrindinės sandorio šalys pirmenybę teiktų tam, kad, kai tai yra įmanoma veiklos požiūriu, būtų naudojamas perteklinis įkaitas, o ne renkamas papildomas įkaitas, išskyrus atvejus, kai tarpuskaitos narys savanoriškai pateikia papildomą garantinę įmoką. Šis procesas turėtų būti vykdomas nuspėjamai, skaidriai ir laikantis grafiko;
 - iii) pagrindinės sandorio šalys užtikrintų, kad pradinių ir kintamųjų garantinių įmokų surinkimas nesukeltų tarpuskaitos nariams pernelyg didelių veiklos suvaržymų, galinčių sukelti papildomą likvidumo riziką.
2. Rekomenduojama, kad tarpuskaitos narių atitinkamos kompetentingos institucijos stebėtų ir, kai tai būtina ir leidžiama pagal teisę ir suderinama su tinkama rizikos valdymo praktika ir finansiniu atsparumu, veiktų kartu su tarpuskaitos nariais, vykdomos priežiūros kontekste, kad tais atvejais, kai tarpuskaitos nariai paskelbia reikalavimą įnešti garantines įmokas ir renka pradines ir kintamąsias garantines įmokas iš savo klientų, įskaitant finansų ir ne finansų sandorio šalis, skirtas jų kredito rizikai apriboti, jie stengtųsi išvengti nereikalingų likvidumo suvaržymų jų klientams. Tai galėtų būti pasiekta, pavyzdžiui, užtikrinant, kad:
 - i) tais atvejais, kai klientas pateikė pakankamą pradinę garantinę įmoką, skirtą padengti rizikai, kylančiai dėl pozicijų, įregistruotų tarpuskaitos naryje, įskaitant pozicijas, kurių novacija buvo atlikta tą dieną ir bet kokią padidėjusią poziciją, patirtą tą dieną, tarpuskaitos nariai pirmenybę teiktų tam, kad būtų naudojamas perteklinis pradinės garantinės įmokos įkaitas, o ne renkamas papildomas įkaitas, išskyrus atvejus, kai klientas savanoriškai pateikia papildomą garantinę įmoką;
 - ii) tarpuskaitos nariai užtikrina, kad pradinių ir kintamųjų garantinių įmokų surinkimas nesukeltų klientams pernelyg didelių veiklos suvaržymų, galinčių sukelti papildomą likvidumo riziką.

D rekomendacija. Procikliškumo mažinimas teikiant klientams tarpuskaitos paslaugas ir vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių atveju

1. Rekomenduojama, kad atitinkamos kompetentingos institucijos prisidėtų prie diskusijų tarptautiniu lygmeniu skatinimo, dalyvaudamos tarptautiniuose forumuose ir standartus nustatančiose institucijose, kai taikytina, kiek tai susiję su priemonėmis, skirtomis mažinti procikliškumą garantinių įmokų ir įvertinimų mažesne nei rinkos verte praktikos atveju teikiant klientų paslaugas, susijusias su biržinėmis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis ir ne biržos išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, taip pat su vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandoriais, kurių tarpuskaitą atlieka pagrindinė sandorio šalis arba kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka. Šiomis diskusijomis turėtų būti siekiama sukurti visuotinius standartus, reguliuojančius šių paslaugų teikimo metu taikytinus būtinuosius reikalavimus procikliškumui mažinti.
2. Jei tokie visuotiniai standartai nustatomi, rekomenduojama, kad Europos Komisija apsispręstų siūlyti Sąjungos teisės aktą jiems įgyvendinti.

2 SKIRSNIS

ĮGYVENDINIMAS

1. Apibrėžtys

1. Šioje rekomendacijoje vartojamos šios apibrėžtys:

- a) kompetentinga institucija – institucija, kurią kiekviena valstybė narė paskiria pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 22 straipsnį;
- b) pagrindinė sandorio šalis – turi tokią pat reikšmę, kaip ir Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 1 punkte;
- c) tarpuskaita – turi tokią pat reikšmę, kaip ir Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 3 punkte;
- d) tarpuskaitos narys – turi tokią pat reikšmę, kaip ir Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio c punkte;
- e) išvestinė finansinė priemonė arba išvestinių finansinių priemonių sutartis – turi tokią pat reikšmę, kaip ir Reglamento (ES) Nr. 648/2012 4 straipsnio 2 dalies 5 punkte;
- f) atitinkama kompetentinga institucija – kompetentinga institucija, paminėta teisės aktuose, nurodytuose Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 8 punkte, ir kompetentinga institucija, kurią valstybė narė paskiria pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 10 straipsnio 5 dalį ir jos tikslais;
- g) finansų sandorio šalis – turi tokią pat reikšmę, kaip ir Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 8 punkte;
- h) ne finansų sandorio šalis – turi tokią pat reikšmę, kaip ir Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 9 punkte;
- i) klientas – turi tokią pat reikšmę, kaip ir Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 15 punkte.

2. Įgyvendinimo kriterijus

Įgyvendinant šią rekomendaciją, deramas dėmesys turėtų būti skiriamas proporcingumo principui, atsižvelgiant į kiekvienos rekomendacijos tikslą ir turinį.

3. Tolesnių veiksmų grafikas

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1092/2010 17 straipsnio 1 dalį adresatai turi pranešti Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai ir ESRV apie veiksmus, kurių buvo imtasi dėl šios rekomendacijos, arba tinkamai pateisinti neveikimą. Pranešimai turi būti siunčiami laikantis toliau nurodytų terminų.

1. A rekomendacija:

- a) iki 2020 m. lapkričio 30 d. kompetentingos institucijos turi pateikti Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai ir ESRV I priedo formą apie A rekomendacijos 1 dalies ir A rekomendacijos 2 dalies įgyvendinimą;
- b) iki 2020 m. lapkričio 30 d. atitinkamos kompetentingos institucijos turi pateikti Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai ir ESRV I priedo formą apie A rekomendacijos 3 dalies ir A rekomendacijos 4 dalies įgyvendinimą.

2. B rekomendacija:

- a) iki 2021 m. gruodžio 31 d. ESMA turi pateikti Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai ir ESRV I priedo formą apie B rekomendacijos 1 dalies įgyvendinimą;
- b) iki 2020 m. lapkričio 30 d. kompetentingos institucijos turi pateikti Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai ir ESRV I priedo formą apie B rekomendacijos 2 dalies, B rekomendacijos 3 dalies ir B rekomendacijos 4 dalies įgyvendinimą.

3. C rekomendacija:

- a) iki 2020 m. lapkričio 30 d. kompetentingos institucijos turi pateikti Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai ir ESRV I priedo formą apie C rekomendacijos 1 dalies įgyvendinimą;
- b) iki 2020 m. lapkričio 30 d. atitinkamos tarpuskaitos narių kompetentingos institucijos turi pateikti Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai ir ESRV I priedo formą apie C rekomendacijos 2 dalies įgyvendinimą.

4. *D rekomendacija:*

- a) iki 2021 m. gruodžio 31 d. kompetentingos institucijos ir atitinkamos kompetentingos institucijos turi pateikti Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai ir ESRV I priedo formą apie D rekomendacijos 1 dalies įgyvendinimą;
- b) iki 2022 m. gruodžio 31 d. Komisija turi pateikti Europos Parlamentui, Tarybai ir ESRV I priedo formą apie D rekomendacijos 2 dalies įgyvendinimą.

4. **Stebėseną ir vertinimą**

1. Bendroji valdyba įvertins adresatų pranešimus apie veiksmus ir pateisinimus ir, kai tinkama, galės nuspręsti, kad šios rekomendacijos nebuvo laikomasi ir kad adresatas nepateikė tinkamo savo neveikimo pateisinimo.
2. ESRV rekomendacijų laikymosi vertinimo vadove nustatyta metodika (⁽⁷⁾), kurioje aprašoma ESRV rekomendacijų laikymosi vertinimo procedūra, netaikoma.

Priimta Frankfurte prie Maino 2020 m. gegužės 25 d.

ESRV bendrosios valdybos vardu
ESRV sekretoriato vadovas
Francesco MAZZAFERRO

(⁷) 2016 m. balandžio mėn. ESRV rekomendacijų laikymosi vertinimo vadovas, paskelbtas https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/recommendations/160502_handbook.en.pdf.

I Priedas

Pranešimas apie veiksmus, kurių imtasi atsižvelgiant į šią rekomendaciją**1. Adresato duomenys**

Rekomendacija	
Adresato šalis	
Institucija	
Atsakymą pateikusio subjekto vardas, pavardė ir kontaktiniai duomenys	
Pranešimo data	

2. Pranešimas apie veiksmus

Rekomendacija	Ar laikotės rekomendacijos? (taip/ne/netaikoma)	Veiksmų, kurių imtasi atitikčiai užtikrinti, aprašymas	Dalinės atitikties arba neatitikties pagrindimas
A rekomendacijos 1 dalis			
A rekomendacijos 2 dalis			
A rekomendacijos 3 dalis			
A rekomendacijos 4 dalis			
B rekomendacijos 1 dalis			
B rekomendacijos 2 dalis			
B rekomendacijos 3 dalis			
B rekomendacijos 4 dalis			
C rekomendacijos 1 dalis			
C rekomendacijos 2 dalis			
D rekomendacijos 1 dalis			
D rekomendacijos 2 dalis			

3. Pastabos

1. Ši forma naudojama pranešimui, kurio reikalaujama pagal Reglamento (ES) Nr. 1092/2010 17 straipsnio 1 dalį.
2. Kiekvienas adresatas užpildytą formą ESRV turėtų pateikti per ESRV sekretoriatą elektroniniu būdu naudodamas DARWIN specialų aplanką arba elektroniniu paštu notifications@esrb.europa.eu. ESRV sekretoriatas pasirūpins, kad pranešimai agreguotu pagrindu būtų perduoti Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai.
3. Jei rekomendacija netaikoma, laukelyje „Ar laikotės rekomendacijos?“ pažymėkite „netaikoma“.

4. Adresatai turėtų pateikti visą reikiamą informaciją ir dokumentus, susijusius su rekomendacijų įgyvendinimu, įskaitant informaciją apie veiksmų, kurių imtasi esmę ir grafiką.
 5. Jeigu adresatas rekomendacijos laikosi tik iš dalies, jis turėtų išsamiai paaiškinti neatitikties apimtį ir pateikti kitą informaciją apie dalinę atitiktį. Paaiškiniame turėtų būti aiškiai nurodytos atitinkamos rekomendacijos dalys, kurių adresatai nesilaiko.
-